

Lisa gikk ikke lenger til skolen hun skulle busses, i mange timer hver dag...

3 timer daglig pendling for en 1. klassing?

Rapporten har ikke tatt hensyn til barnas beste i saken. Ikke noe sted i rapporten defineres det hva som menes med akseptabel reisevei, er det 30 min eller 3 timer daglig? Det vil være et overgrep mot barna (helt ned i 5 - 6 års alderen) som bor i skolekretsens ytterpunkter å skulle utsettes for 3 timer pendling alene, daglig med buss. Pendling i dette omfanget vil være svært uheldig for barnas fysiske og psykiske helse.

Etisk problematisk medvirkningsrett

Elevenes medvirkningsrett, blir fremmet som et tungtveiende aspekt i den nye rapporten. Metoden har vært en "trivselsundersøkelse" som har blitt sendt rundt til samtlige grunnskoleelever i Namsos Kommune. Svarene fra elevene er brukt i rapporten på ulike steder og gjentatt flere ganger under de ulike scenarioene. Undersøkelsen ble sendt ut lenge før forslagene i rapporten ble publisert, og er derfor tatt ut av kontekst.

Hva slags vurderingsgrunnlag har en (barne)skoleelev, med sin begrensede livserfaring, til å ta stilling til eget eller andre barns beste i en tung faglig debatt rundt udelt, fådelt, større eller mindre enheter og reisevei relatert til skolestruktur?!?

Selv om det i rapporten forsøkes å argumentere for det motsatte, opplever vi som leser den at svarene og spørsmålene har blitt tilpasset for å rettferdiggjøre de voksnes preferanser i en komplisert sak. Hvis du spør et barn om det vil gå i en stor klasse og få masse venner, så vil jo det barnet høyst sannsynlig svare ja på det, selv om det barnet i praksis opplever trygghet i en mindre klasseenhet på en liten skole. I tillegg står det at både ansatte, Elevråd og KFU har medvirket, samtidig at det var stort fravær under disse gjennomgangene. Hvor godt representert er egentlig de ulike instansene da?

Annonskampanje for å nå 6 åringene i Namdalsavisa

Administrasjonen har brukt nærmere 100 000 i kommunale midler på en annonse, podcaster og filmer rettet mot grunnskoleelever (!?) som ble publisert på nett og i Namdalsavisa i påskeferien. Først; hvor mange grunnskoleelever fra 1. til 10. befinner seg på Namdalsavisa på nett i påskeferien og eller har muligheten til å logge seg inn på kommunens svarportal for høringen (via bank ID) for å avgi hørings svar? Kampanjen innbærer en forenkling av scenarioene i rapporten (greit nok) samt produksjon av en podcast der det utdypes hva som legges i begrepet "barnets beste".

Kort fortalt konkluderes det der med at man kan ofre enkelt barnets beste opp mot det beste for fellesskapet av barn, i dag eller i fremtiden. Da blir det altså ikke så viktig at flere elever i barne og ungdomsskolen ikke vil ha det bra i store klasseenheter eller må bruke mange år av livet sitt på reiseveien til og fra skolen eller at bygda og det trygge oppvekstmiljøet de har vært endel av vil forsvinne, for sentraliserings løsningen vil gi mer "robuste fagmiljøer" og er dermed til det beste for gjennomsnittet av barn, i en hypotetisk fremtid (der man og skal spare penger på å ha færre lærere).

Robust eller bust (les engelsk)!

I rapporten legges det mye vekt på "robusthet" begrepet brukes ofte og i flere sammenhenger i rapporten, uten at det konkretiseres hva som menes. Hva gir robuste barn? I rapporten argumenteres det for at større skoleenheter gir mer robuste barn, både sosialt og pedagogisk. Alle fordelene med mindre enheter og fådelte skoler, som at barna blir sett, at utfordringer fanges og følges opp tidlig, hoppes bukk over for å rettferdiggjøre de presenterte scenarioene.

Man skal spare penger på lærerstillinger. Det er ikke regnet på mer-kostander relatert til de psykososiale utfordringene som vil komme i kjølvannet av sammenslåingene, med større enheter, færre lærere og ressurspersoner per elev vil helsebudsjettet øke i en kommune som allerede scorer høyt på nasjonale målinger på psykososiale utfordringer. Og hva vil den lange pendling gjøre med den fysiske og psykiske helsen til barna?

Innbyggerflukt

De økonomiske kostnadene relatert til tap av bo, bli lyst og innbyggerflukt som vil komme som et naturlig resultat av skolenedleggelsen, er det ikke gjort noe rede for i rapporten. Vi har allerede erfart dette nord i kommunen (Lund og Salsnes særlig), etter at skolene ble nedlagt har innbyggertallet gått nedover og gjennomsnittsalderen økt.

Det er heller ikke tatt høyde for at kommunen selv, med disse hyppige nedleggingforslagene, bidrar til å strupe bolysten og tilflytningen til bygdene rundt skolene. Nærmiljøet rundt skolene er jo også en del av Namsos Kommune.

Vi som bor i distriktene i Namsos Kommune har gjort et bevisst valg om å flytte nettopp hit fordi vi ønsker å bo her, nært naturen og på bygda. Folk som bor her bærer ingen ønsker om å sende 6 åringen sin med buss flere timer hver dag for at han eller hun skal gå på Vestbyen skole, da hadde vi sannsynligvis flyttet til Gullvikmoen.

Jeg hører allerede folk snakke om å flytte til Overhalla Kommune, noen har vært inne på hjemmeskolering av ungene og det ropes høyt etter å få opprettet en privat Montessorri skole i Vemundvik. Ikke noe av dette vil gi en "robust" Kommune, da bygdene rundt skolen er minst like viktig for kommunen som Namsos sentrum. I den trusselen administrasjonen pålegger innbyggerne gjennom å vekke liv i sentraliseringsmonsteret med en frekvens på sånn ca. 3 år, forårsaker de selv den nedgangen i barnetall som forespeiles.

Sørenget er en god skole

Sørenget skole er en skole som fungerer godt i dag, både undervisningsmessig pedagogisk og faglig samt at den scorer høyt på trivsel, både blant elever og ansatte.

Sørenget skole er ikke for stor, men heller ikke for liten og ligger av den grunn lenger frem enn andre skoler i kommunen hva gjelder pedagogiske nytenkning gjennom bruk av det "utvidede klasserom" i undervisningen. Man bruker nærområdene; naturen, skogen, sjøen, aktivt i undervisningen. Skolens størrelse gjør det mulig å tenke og handle nytt gjennom praktisk rettede tverrfaglige prosjekter der nærområdene spiller en sentral rolle i undervisningen som f.eks. i den faste uteskolen i skogområdene nær skolen hver fredag eller gjennom det tette samarbeidet med Botnan og Omegn Historielag der praktisk historisk kunnskap implementeres i undervisningen.

Sørenget skole er også en viktig mottaksskole for elever som ikke finner seg til rette, blir mobbet eller av andre grunner ikke finner sin plass på større skoler sentralt i kommunen. Namsos kommune trenger en alternativ mottaksskole.

Scenario I - Send elevene til Sørenget

Da jeg gikk på Namsos Barneskole i sin tid fantes kun Namsos Barneskole og Høknes barneskole i Namsos sentrum og alle elevene fra Bjørum til Havika og Gullvika gikk på Namsos Barneskole. Nå som prognosene tilsier at elevtallet skal ned på nærmere det nivået igjen, i sentrale strøk, så må det vel være en god løsning å legge ned Vestbyen skole og sende unger fra Havika og Gullvika til Sørenget og resten til Namsos Barneskole. En god investering i hele kommunen. Hadde det ikke vært fint om ungene hang i skogen i lavvo-området ved Sørenget etter skolen isteden for på storsenteret? I tillegg vil det være store kostnader å spare på skyssen.

Vern om skolen vern om bygda

Jeg har flere hatter på bygda, både i idrettslaget i Botnan der vi arrangerer ulike regionale løp, skirenn, vedlikeholder skiløyper på vinteren og turløyper om sommeren, til glede for folk fra hele kommunen. I tillegg har vi etablert Land Art Hestøya prosjektet på Lund, som har fått besøkende både fra inn og utland. Ikke noe av dette vil hatt eksistensgrunnlag uten ei levende bygd med fine folk, som uten betenkingstid, stiller opp på dugnad og bidrar til å realisere alt man legger seg fore.

Sørenget skole er mer enn et bygg, den er et knutepunkt for bygda. Byggene og uteområdene blir aktivt brukt aktivt utenom skoletid av idrettslagene. På skolen arrangeres også barnebursdager og temakvelder for ulike lag og foreninger. Barna i nærområdet bruker aktivt fotballbanen (som eies av Vemundvik IL) og lekeapparatene på skolen til sosialisering og lek, utenfor skoletid.

Beredskapen

Det er stort sett i utkantene at maten produseres og beredskapen er en godt integrert del av hverdagen, men det er også i utkanten man får til den beste musikkfestivalen med konsertsal og lydstudio på låven. Det er i utkanten man kan realisere gjerne ideer som å starte et friluftsmuseum for land art i naturen på ei øy langs kysten. Det er også på ei øy i utkanten at man finner den største tettheten av spennende kafeer og spisesteder med kortreist lokalmat og ulike nisje-festivaler som tiltrekker fra seg folk fra fjern og nær. Forsvinner lokalskolen vil alt dette sakte, men sikkert dø ut og man sitter igjen med en megaskole i Namsos sentrum med "lave driftskostnader" og masse "robuste barn" som koser seg med importert og langreist mat i en totalt identitetsløs og kulturfattig kommune.

Å ødelegge noe som fungerer godt er ikke "robust" kommunepolitikk

Jeg har stor respekt for alle som har tatt på seg den utfordrende oppgaven det er å skulle forvalte kommuneøkonomien på vegne av oss andre, det er ingen enkel jobb. Vi er mange som er takknemlig til politikerne som tar jobben på vegne av oss andre.

Det er viktig å ikke miste fokus, men lytte til folket som har valgt dem frem. Distriktene i kommunen, der over 40 % av innbyggerne bor, er viktig for kommunen. Det er ikke god kommune økonomi å avvikle levende bygder som Vemundvik, Botnan, Elvalandet, Salsnes, Lund, Jøa og Otterøya.

Her må man starte i riktig ende, se på hva som fungerer bra. Når man ikke kan tvinge innbyggerne til å reprodusere seg i større kvanta, må man finne andre måter å få folk til å ønske å etablere seg i kommunen på. Når så mange av kommunenes innbyggere ikke har

Namsos sentrum som førstevalg på bo-lista, blir det viktig å legge til rette for at hele kommunen skal bli et attraktivt sted å bo i, fremfor å kickstarte dommedagsprofetien med å legge ned levende distriktsamfunn.